

[Hans Nielsen.]

hver Aktie, forsvinder disse to Poster fra Regnskabet, og den nye Bank beholder de øvrige Aktiver og Passiver, saaledes som de er opført paa Status.

Det fremgaar af denne Status, at der endnu findes en Reservefond paa 12 Mill. Kr. og en Reguleringskonto paa 9 Mill. Kr., og jeg har Grund til at tro, at Banken ejer endnu en Fond paa en halv Snes Millioner Kroner, og derudover maa Aarets Overskud være skjult paa forskellige Konti paa den sidst foreliggende Balance. Banken ejer en Guldbeholdning af 133 Mill. Kr., opgjort efter den i 1908 fastsatte Værdi af 2 480 Kr. pr. Kilo Guld. Om dette Gulds Betydning og Værdi i Fremtiden skal jeg ikke profetere — men det er jo ærlig talt ikke uden Betydning for den nye Bank. Til Gengæld ligger Banken inde med Obligationer til et Beløb af 146 Mill. Kr. Helt uden Risiko er disse Obligationer vel ikke, men hvor stor denne Risiko er, kan man ikke vide, naar man ikke kender den Kurs, hvortil de er optaget paa Regnskabet. Store Beløb uden Kontokurant, Diverse Debitorer, i alt over 100 Mill. Kr., kan vel ogsaa indeholde Risiko, da Banken ikke opgiver, hvilke Poster der i Virkeligheden findes under disse Konti til Trods for, at de dækker over saa store Beløb som over 100 Mill. Kr. Til Krisefonden er udlånt 76 Mill. Kr., og efter alt at dømme vil denne Post vokse. Fortsættes Krisen længe, vil der blive stillet Krav til Nationalbanken, og jeg kan derfor godt forstaa, at Aktionærerne, til Trods for at Status er fordelagtig for den nye Bank, har foretrukket at afhænde deres Aktier paa de angivne Betingelser.

De har jo ogsaa malket Samfundet ganske godt i de forløbne 26 Aar. Naar man tænker paa de Bekymringer, som Venstre og de Konservativer i 1907 og 1908 havde paa Aktionærernes Vegne, fordi Staten skulde have $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. forud af Bankens Overskud, og nu gør Regnskabet op, saa maa man sige med en Omskrivning af den store Kejser Wilhelms Ord: Oh, hvilken Vending ved Guds — og jeg kunde føje til: ved Albertis — Førelse! Jeg har en Opførelse over de første 26 Regnskaber efter Oktrojens Gennemførelse, og det viser sig dér, at Banken i disse Aar har indtjent et Overskud paa i alt $104\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De største Overskud falder i Aarene efter Verdenskrigens Afslutning, i 1918—19 $121\frac{1}{4}$ Mill. Kr., i 1920—21 $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i 1921—22 $11\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Til Gengæld fulgte efter disse fede Aar fem magre, hvor Banken maatte afskrive store Beløb, der

var tabt, fordi Bankens Ledelse ikke helt havde passet de Ting, som den skulde passe i den bevægede Periode fra Krigens Tid indtil 1921. Men der er altsaa i alt indtjent $104\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af disse Penge har Staten faaet $29\frac{1}{4}$ Mill. Kr. efter Oktrojens Bestemmelser, ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er indtjent ved Valutaoverenskomsterne i 1925 og 1931, og endelig har Staten faaet 7 Mill. Kr. som særlig Afgift af den forøgede Seddeludstedelse, altsaa i alt ca. 40 Mill. Kr. er gaaet ind i Statskassen. Aktionærerne har i samme Tidsrum faaet udbetalt ca. $55\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvortil nu efter Overenskomsten kommer 10 pCt. Dividende, det er lige $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og 27 Mill. Kr. Obligationer, saaledes at de trækker sig tilbage efter at have indkasseret i alt $85\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De $85\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er altsaa rent Udbytte, idet Aktionærerne faar 27 Mill. Kr. Obligationer for de 27 Mill. Kr., som er deres Aktiers Paalydende. Jeg tror, at man ude i Befolkningen vil være af den Opfattelse, at denne Tilstand nu har varet længe nok, og at det i alle Henseender er ønskeligt, at man kommer til en Nyordning, en Ordning, hvor Hensynet til Samfundet, til Erhvervslivet er det eneste, der besjæler Ledelsen af Landets Seddelbank.

Hele Lovforslaget tilstræber en meget lempelig Overgang fra det gamle til det nye, og dette gælder ikke mindst Forandringen i Bankens Ledelse. Det er en Selvfølge, at Staten og Rigsdagen maa have en virksom Kontrol, naar Staten indskyder en Grundfond paa 50 Mill. Kr. Ifølge Lovforslaget vælger Rigsdagen 8 Medlemmer til Repræsentantskabet, Ministeren vælger 2, og de øvrige 15 Medlemmer skal repræsentere Erhvervslivet, ogsaa Arbejderne. Det gamle Repræsentantskab faar Lov at fungere videre efter de gældende Regler, indtil Valg finder Sted. Efter disse Bestemmelser gaar jeg ud fra, det er en Selvfølge, at de 300 000 organiserede Arbejdere, der findes her i Landet, vil blive repræsenteret, naar Mandater bliver ledige, ligesom jeg føler mig overbevist om, at det mindre Landbrug, altsaa Husmændene, der hidtil ikke har haft nogen Repræsentation i Nationalbankens Repræsentantskab, faar en Repræsentant, saaledes at det nye Repræsentantskab kan blive en virkelig Repræsentation for alle Samfundskredse her i Landet. Jeg tvivler ikke om, at der i antiparlamentariske Kredse vil blive opponeret imod, at Rigsdagen faar Repræsentanter i Repræsentantskabet. Jeg nærer imidlertid den Opfattelse, at det er i høj Grad nyttigt og ønskeligt, at Rigs-